

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/123/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200908
Dátum vydania rozhodnutia:	25.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012200908.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: Doprastav, a.s., Drieňová 27, Bratislava, IČO: 31 333 320, právne zastúpený: Advokátska kancelária DVORECKÝ & BOHUNICKÝ, s.r.o., Lermontovova 18, Bratislava, v mene ktorej koná JUDr. Renát Dvorecký, advokát a konateľ, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Dunajská 68, Bratislava, za účasti: 1/ Slovenská správa ciest, Miletičova 19, Bratislava, 2/ Združenie HANT BA DS & ANIK, Považské Podhradie 77, Považská Bystrica, IČO: 36 834 921, právne zastúpený: Šiška & Partners, s.r.o., Advokátska kancelária Palisády 33, Bratislava, v mene ktorej koná JUDr. Karol Šiška, advokát a konateľ, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.: 60-6000/2012-ON/19 zo dňa 03.05.2012 v znení opravy chyby zo dňa 04.05.2012, v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 171/12-201 zo dňa 10. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 171/12-201 zo dňa 10. apríla 2013 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.
Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.
Účastníkom konania 1/, 2/ náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č.: 60-6000/2012-ON/19 zo dňa 03.05.2012 v znení opravy chyby zo dňa 04.05.2012, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný vo veci námietok žalobcu (ako uchádzača) proti vyhodnoteniu ponúk vo verejnej súťaži na predmet zákazky „Cesta I/68 Prešov odb. Škultétyho - ZVL“ vyhlásenej verejným obstarávateľom Slovenská správa ciest vo Vestníku verejného obstarávania č. 85/2011 dňa 03.05.2011 pod značkou 03231-MSP rozhodol tak, že námietky žalobcu Doprastav, a.s., podľa § 139 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní (ďalej aj „ZVO“) zamietol.

Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že verejný obstarávateľ - Slovenská správa ciest (SSC) v súlade s § 50 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z. vyhlásil verejnú súťaž, pričom išlo o nadlimitnú zákazku. Súťažné podklady si vyžiadalo 18 záujemcov a v lehote na predkladanie ponúk ponuku predložilo 9 uchádzačov. Listom z 05.09.2011 oznámil verejný obstarávateľ žalobcovi, že jeho ponuku prijíma a následne mu oznámil, že boli podané námietky proti vylúčeniu uchádzača HANT BA DS & ANIK. Rozhodnutím č. 899-6000/2011-ON/308 zo dňa 24.11.2011 žalovaný zrušil rozhodnutie verejného obstarávateľa o vylúčení uchádzača HANT BA DS & ANIK a nariadil zaradiť tohto uchádzača do procesu verejného obstarávania. Ďalším listom z 20.12.2011 informoval verejný obstarávateľ žalobcu, že v predmetnej súťaži neuspel. Žiadosti o nápravu, ktorú podal žalobca nebolo vyhovené, preto žalobca podal námietky proti vyhodnoteniu ponúk vo verejnej súťaži, ktoré žalovaný napadnutým rozhodnutím č.: 60-6000/2012-ON/19 zo dňa 03.05.2012 v znení opravy chyby zo dňa 04.05.2012 zamietol.

Keďže žalobca napadol aj postup žalovaného predchádzajúci vydaniu napadnutého rozhodnutia a žiadal ako predbežnú otázku posúdiť zákonnosť rozhodnutia žalovaného z 24.11.2011, ktorým zrušil rozhodnutie verejného obstarávateľa o vylúčení uchádzača HANT BA DS & ANIK a nariadil vrátiť ho do verejnej súťaže (rozhodnutie prv urobené, o ktoré sa napadnuté rozhodnutie opiera a je preň záväzné), krajský súd v prvom rade riešil túto žalobcom vznesenú námietku v zmysle aktuálnej judikatúry najvyššieho súdu (od vydania uznesenia NS SR sp. zn. 5Sžf/13/2012) a konštatoval, že žalobcovi, ktorý je stabilným účastníkom procesov zadávania zákaziek a v tej nadväznosti aj revízných postupov vo verejnom obstarávaní nemožno pripísať na ťarchu, že sa v relevantnom čase riadil názormi súdov, ktoré v konaní o žalobách konanie zastavovali pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, ktorý nebol účastníkom konania o námietkach proti vylúčeniu uchádzača. Rozhodnutie žalovaného o opätovnom zaradení vylúčeného uchádzača do súťaže spadá podľa krajského súdu do kategórie rozhodnutí správnych orgánov podľa § 244 ods. 3 O.s.p. a až na základe rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Sžf/13/2012 bola prelomená dovtedajšia nesprávna prax ohľadne aktívnej legitímácie na podanie žaloby. V danom prípade nastala špecifická situácia, keď žalobca svoje námietky uplatnil až v neskoršej fáze procesu verejného obstarávania, v námietkach proti vyhodnoteniu ponúk v domnienke, že žalovaný a neskoršie zrejme aj súd preskúma jeho námietky týkajúce sa rozhodnutia o zaradení uchádzača. Súd bol teda pri preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia povinný dôsledne dbať na princípy právneho štátu a nevykladať príslušné ustanovenia zákonov iba formalisticky, aby tak nedošlo k neprimeranej tvrdosti zákona voči žalobcovi. Vzhľadom na uvedené odmietol názory žalovaného a účastníka konania Združenia HANT BA DS & ANIK a skúmal dôvodnosť námietok žalobcu proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného z 24.11.2011.

Námietky žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného z 24.11.2011 krajský súd uviedol v bodoch I.A. až I.E. svojho rozsudku. Ak ich teda zhrnieme, týkali sa:

- 1/ nedodržania zákonnej lehoty,
- 2/ zmeny ponuky úspešného uchádzača,
- 3/ nesprávneho posúdenia splnenia podmienok úspešným uchádzačom,
- 4/ nesprávneho posúdenia splnenia požiadaviek verejného obstarávateľa úspešným uchádzačom a
- 5/ pochybností o nezáujatosti predsedu komisie žalovaného pri rozhodovaní o námietkach.

K bodu 1/. Žalobca namietal nezákonnosť postupu žalovaného pri rozhodovaní o námietkach, ktoré videl v porušení § 139 ods. 5 písm. c/ zákona č. 25/2006 Z.z., keď žalovaný nerozhodol v zákonnej 30 dňovej lehote odo dňa doručenia kompletnej dokumentácie a písomného vyjadrenia k námietkam.

K tejto námietke krajský súd uviedol, že aj keď žalovaný rozhodol až po uplynutí zákonnej lehoty, nejde o závažné porušenie ZVO, ktoré by malo vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a toto porušenie nepredstavuje ani taký zásah do práv a právom chránených záujmov žalobcu, ktorým by mu vznikla ujma. Ide o procesnú lehotu, ktorej účelom je vec vybaviť bez zbytočných prieťahov. Táto námietka žalobcu nebola spôsobilá ovplyvniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

K bodu 2/. Krajský súd k námietke vo vzťahu k zmene ponuky úspešného uchádzača uviedol, že v

tomto prípade nebolo sporné, že úspešný uchádzač HANT BA DS & ANIK uviedol na štyroch dokumentoch v ponuke tri rôzne ceny. Vysvetlením ponuky uchádzača na požiadanie komisie však nemôže dôjsť k jej zmene a za zmenu ponuky sa nepovažuje odstránenie zrejmých chýb v písaní a počítaní, čo úspešný uchádzač nepreukázal. Vysvetlením ponuky úspešného uchádzača teda nedošlo k odstráneniu zrejmých chýb, preto bolo potrebné skúmať, či nedošlo k neprípustnej zmene ponuky. K odôvodneniu rozhodnutia žalovaného, podľa ktorého, ak z poskytnutého vysvetlenia nevyplýva, že sa jednalo o zrejmú chybu v písaní a počítaní, na základe ktorej by bolo možné určiť rozhodujúcu cenu spomedzi viacerých cien uvedených v ponuke, verejný obstarávateľ nemôže z toho dôvodu ponuku vylúčiť, ale ju musí vyhodnotiť, pričom verejný obstarávateľ určí rozhodujúcu cenu spomedzi cien výslovne uvedených v ponuke uchádzača krajský súd zdôraznil, že pri určovaní tejto rozhodujúcej ceny je verejný obstarávateľ povinný postupovať najmä v súlade s princípmi hospodárnosti a nediskriminácie, nemôže však pozabudnúť ani na existenciu ostatných princípov uplatňovaných pri zadávaní zákaziek, napr. princíp transparentnosti. Konštatoval tiež, že rozumie snahe žalovaného predísť do budúcnosti možným špekulatívnym konaniam zo strany uchádzačov, ktorí by v ponukách predkladali rôzne ponukové ceny a následne (po oboznámení sa s ponukami ostatných uchádzačov) v rámci vysvetľovania svojej ponuky by vybrali cenu schopnú pre nich zabezpečiť čo najlepšie poradie alebo najvýhodnejšie podmienky. Ak žalovaný potvrdil, že mohlo ísť o špekulatívne a teda netransparentné konanie úspešného uchádzača, v tomto ohľade sa vecou nezaoberal. Vzhľadom na uvedené bolo a je úlohou žalovaného zvážiť, či nedošlo k porušeniu princípu transparentnosti a či bolo možné určiť za rozhodujúcu cenu najnižšiu cenu v ponuke úspešného uchádzača argumentujúc len princípom hospodárnosti a efektívnosti.

Záverom k tejto námietke krajský súd uviedol, že aj keď nebolo preukázané, že by uvedeným postupom došlo k uprednostneniu niektorého z uchádzačov oproti ostatným, resp. vyžadovaniu rozdielnych podmienok jednotlivých uchádzačov, dá sa súhlasiť aj s názorom žalovaného, že z hľadiska hospodárnosti išlo o najúčelnejšie odstránenie vzniknutých nedostatkov. Tieto nedostatky však zároveň mohli znamenať elementárne porušenie princípu transparentnosti, s čím sa však žalovaný nevysporiadal.

K bodu 3/. Námietku nesprávneho posúdenia splnenia podmienok účasti úspešným uchádzačom krajský súd vyhodnotil ako celkom nedôvodnú. Vychádzal z toho, že v danom prípade úspešný uchádzač, subjekty, z ktorých je združenie zložené, využil možnosť podľa § 31 zákona o verejnom obstarávaní a vytvoril skupinu dodávateľov, z ktorej každý člen individuálne preukazuje splnenie podmienok účasti len ohľadom podmienok osobného postavenia, ako to vyplýva z § 26 ZVO a splnenie podmienok účasti týkajúcich sa finančného a ekonomického postavenia (v súlade s § 27 ZVO), ako aj technickej alebo odbornej spôsobilosti (§ 28 ZVO) sa posudzuje spoločne, preto je dôležité, aby podmienky účasti spĺňala skupina dodávateľov ako celok. Uchádzač HANT BA DS & ANIK splnil požiadavku verejného obstarávateľa uvedenú v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania a v súťažných podkladoch a uzatvorením zmluvy o združení preukázal utvorenie právneho vzťahu, na základe ktorého budú členovia skupiny zaviazaní na plnenie zmluvy spoločne a nerozdielne.

K bodu 4/. K nesprávnemu posúdeniu splnenia požiadaviek verejného obstarávateľa úspešným uchádzačom súd uviedol, že napriek určitým výhradám k stanoveniu podmienok účasti verejným obstarávateľom považuje argumenty žalobcu za nedôvodné. Úspešný uchádzač uviedol údaje v súlade s oznámením o vyhlásení verejného obstarávania aj súťažnými podkladmi a zabezpečenie technicko-kvalitatívnych podmienok bolo predmetom vysvetľovania ponuky, čo verejný obstarávateľ, ako výlučný subjekt na vyhodnocovanie podmienok účasti, akceptoval.

K bodu 5/. S námietkou týkajúcou sa pochybností žalobcu o nezaujatosti predsedu komisie žalovaného sa krajský súd nestotožnil. Samotná skutočnosť, že konkrétni členovia komisie rozhodovali v rámci jednej verejnej súťaže o námietkach iného uchádzača smerujúcich proti inému úkonu verejného obstarávateľa sama o sebe nemôže zakladať pochybnosť o ich nezaujatosti. Žalobca vzniesol námietku zaujatosti na ústnom pojednávaní dňa 08.02.2012, na ktorom mu bol krátkou cestou doručený „Návrh na vymenovanie člena a externého člena komisie pre rozhodovanie v konaní o námietkach“ obsahujúci aj vyjadrenie predsedu žalovaného z 09.02.2012, že na základe dotknutých písomností ponecháva

vymenovaných členov komisie a jej predsedu v platnosti. Obsah menovacieho dekrétu je určitý a zrozumiteľný, ako aj vôľa konajúcej osoby. Pre vec je podstatné, že k rozhodnutiu o námietke zaujatosti došlo ešte pred vydaním rozhodnutia. Žalobca nedeclaroval žiadne právne relevantné tvrdenia preukazujúce osobný záujem predsedu alebo členov komisie, ani to, že by mohli byť v pomere k veci alebo účastníkom konania. Okolnosti spočívajúce v postupe týchto osôb v konaní o námietkach, resp. inom konaní o námietkach, nemôžu zakladať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Proti rozsudku krajského súdu podal v odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu zamietnuť pre nesprávne právne posúdenie veci a právny názor vyslovený na str. 14-16 rozsudku a má za to, že primárne vychádza z nesprávnej interpretácie a aplikácie § 245 ods. 1 O.s.p. V dôvodoch odvolania napadol v rozsahu preskúmania námietky nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu vo vzťahu k preskúmaniu rozhodnutia č. 889-6000/2011-ON/38 z 24.11.2011 a vysporiadania sa s konaním úspešného uchádzača vo verejnej súťaži, ktorý vo svojej ponuke uviedol tri ponukové ceny.

Ďalej uviedol, že v predmetnom spore nastala situácia, kedy pomery žalobcu aj víťazného uchádzača boli konečným spôsobom upravené rozhodnutím žalovaného, ktorého predmetom boli námietky smerujúce proti vyhodnoteniu ponúk, podané podľa § 138 ods. 2 písm. f/ ZVO. Jedným z podkladov na vyhodnotenie ponúk bolo rozhodnutie žalovaného č. 899-6000/2011-ON/308 zo dňa 24.11.2011 („rozhodnutie o zaradení“), na základe ktorého bolo zrušené rozhodnutie verejného obstarávateľa o vylúčení úspešného uchádzača, čím sa stala aj ponuka tohto uchádzača predmetom vyhodnocovania. Toto konanie bolo predmetom výkonu dohľadu, ktorým bolo rozhodované o námietkach proti vylúčeniu uchádzača podľa § 138 ods. 2 písm. e/ zákona o verejnom obstarávaní.

Žalovaný zastáva názor, že rozhodnutie o zaradení, ako rozhodnutie vo veci samej je práve takým rozhodnutím. Je výsledkom osobitného rozhodovacieho procesu, ktorý bol v súvislosti s dispozičnou zásadou iniciovaný osobitným podaním a smeroval k preskúmaniu odlišného úkonu verejného obstarávateľa, ktorým bolo vylúčenie uchádzača. Doručením rozhodnutia o zaradení účastníkovi konania sa predmetné konanie právoplatne skončilo. Toto rozhodnutie bolo zároveň aj samostatne, nezávisle od rozhodnutia žalovaného, preskúmateľné súdom (čím je naplnená podmienka osobitného preskúmavacieho postupu), pričom lehota na podanie žaloby podľa § 140 ods. 4 ZVO márne uplynula. Žalovaný má za to, že v tomto prípade aj s ohľadom na princíp právnej istoty platí prezumpcia zákonnosti rozhodnutia.

Ďalšou právne dôležitou skutočnosťou v súvislosti s uvedeným bolo, že s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Sžf/13/2012 stanovujúceho výnimku pre osoby, ktoré neboli účastníkmi správneho konania, ale rozhodnutie sa dotýka ich subjektívnych práv, žalovaný bol aktívne legitimovaný už na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia o zaradení. Aj s takouto argumentáciou sa prvostupňový súd stotožnil. Nemožno však súhlasiť s jeho názorom ohľadom špecifickosti situácie a na to nadväzujúceho odvolávania sa na materiálnu stránku veci - ústavnoprávne konformnejší výklad zákonných ustanovení, princípy právneho štátu a „súlad so všeobecnou ideou spravodlivosti“. Žalovaný dáva do pozornosti konštatovanie prvostupňového súdu, cit.: „Je potrebné uviesť, že v danom prípade ide o špecifickú situáciu, keď žalobca síce mohol podať žalobu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo dňa 24.11.2011, avšak tento tak pod vplyvom praxe (hoci nesprávnej) neurobil a svoje námietky uplatnil až v neskoršej fáze procesu verejného obstarávania - v námietkach proti vyhodnoteniu ponúk a v tejto súvislosti v dobrej viere zaplatil aj kauciu v sume 353.185,41 € v domnienke, že žalovaný, následne zrejme aj súd preskúma aj jeho námietky (žalobné dôvody) týkajúce sa rozhodnutia o zaradení uchádzača“.

Prvostupňový súd vychádza predovšetkým z námietky žalobcu, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Sžf/13/2012 bolo vyhlásené až po uplynutí lehoty na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia o zaradení, na základe čoho žalobcovi nemožno dať na ťarchu, že sa v danom čase riadil názormi súdov, ktoré v takýchto prípadoch konania zastavovali a ako príklad uvádza rozhodnutia NS SR spis. zn. 6Sžf/36/2010 a sp. zn. 6Sžo/227/2010 zo dňa 26.10.2010. Ad absurdum, pokiaľ by táto argumentácia súdu platila, žalobca by bol aktívne legitimovaný domáhať sa preskúmania rozhodnutia o

zaradení v oboch prípadoch, t.j. mohol podať žalobu v zákonnej lehote voči rozhodnutiu samému, alebo aj v neskoršej fáze, ako v tomto prípade. Tento názor súdu nie je zlučiteľný s princípom právnej istoty. Žalovaný podotýka, že do vydania uznesenia NS SR spis. zn. 5Sžf/13/2012 bola súdna prax v predmetnom merite veci nejednotná, t.j. možno v nej nájsť niektoré protichodné rozhodnutia, ale nejednalo sa o situáciu, kedy by súdy rozhodovali jednotne opačným spôsobom. Nejednotnosť aplikačnej praxe pripúšťa aj sám prvostupňový súd, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že dovtedy nesprávny právny názor NS SR si osvojili aj niektoré senáty krajského súdu. Z tohto a contrario zároveň vyplýva, že iné senáty museli rozhodovať opačne, t.j. už v predmetnom čase existovali súdne rozhodnutia s dvojakým právnym názorom, resp. konania, kedy súd na námietky žalovaného o nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu neprihliadal a vo veci ďalej konal do vydania meritorneho rozhodnutia. V tejto súvislosti k nejednotnosti aplikačnej praxe súdov a na podporu svojich tvrdení poukázal na konania vedené pod sp. zn. 2S/188/2005, sp. zn. 3S/226/2009, sp. zn. 2S/432/2005, sp. zn. 1S/195/2009, sp. zn. 2S/32/2006, spojené veci sp. zn. 1S/45/2011, 1S/51/2011, 4S/51/2011, ako aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Sžpu/23/2011 z 22.08.2012, z ktorého zdôraznil, že súd nevyhľadáva za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu a nemôže z vlastnej iniciatívy nahradiť žalobné dôvody.

Žalobca vzhľadom na jeho personálne kapacity a na to, že je stabilným účastníkom procesov verejného obstarávania, navyše zdôrazňuje, že je zastúpený advokátom, mal a mohol vedieť, že aplikačná prax je v tomto smere nejednotná (keď vedel o vydávaní rozhodnutí s jednou názorovou líniou, mal vedieť aj o opačnej) a pri vynaložení odbornej starostlivosti náležitej predmetu zákazky sa nemal bez primeraných dôvodov spoliehať na to, že mu stačí domáhať sa nápravy proti rozhodnutiu o zaradení až prostredníctvom konania o námietkach proti vyhodnoteniu ponúk. Navyše, podanie žaloby už v skoršej fáze by pre žalobcu v prípade neúspechu znamenalo len navýšenie výdavkov o márne zaplatenie súdneho poplatku (66 €) a prípadných trov jeho vlastného právneho zastúpenia, čo vzhľadom na výšku zaplatenej kaucie to pre neho znamenalo neúmerne nízke riziko.

V ďalšej časti odvolania k argumentácii súdu, že žalobca sa riadil dovtedy nesprávnou aplikačnou praxou a poukazom na niektoré rozhodnutia NS SR žalovaný uviedol, že takéto tvrdenia nevyplývajú zo žiadneho podania žalobcu (žaloby zo dňa 17.05.2012 ani vyjadrenia zo dňa 14.02.2013) a ani takéto skutočnosti nepredniesol na ústnom pojednávaní (pozri zápisnica z pojednávania zo dňa 20.03.2013). Zo strany súdu tým došlo k porušeniu dispozičnej a koncentračnej zásady konania, nakoľko súd za žalobcu vyhľadával dôvody nezákonnosti rozhodnutia. Žalobca totiž v žalobnom návrhu uviedol len, cit.: „Rozhodnutie o zaradení uchádzača je síce rozhodnutie, ktoré je podľa ust. § 140 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní preskúmateľné súdom na základe žaloby, avšak žalobca nebol aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby, nakoľko nie je rozhodnutím a postupom priamo ukrátený na svojich právach. Berúc do úvahy, že rozhodnutím o zaradení uchádzača žalovaný vyhovel v celom rozsahu námietkami uchádzača HANT BA DS & ANIK proti vylúčeniu z verejnej súťaže, aktívne legitimovaná osoba na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia o zaradení uchádzača v súlade s ust. § 250 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku neexistuje“. Žalobca tak skutočnosť, prečo nepodal žalobu o preskúmanie rozhodnutia o zaradení podopiera inými tvrdeniami ako mu prisudzuje súd, čím rozhodnutie súdu disponuje inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žalovaný ďalej uviedol, že v súvislosti s nepodaním žaloby žalobcom o preskúmanie rozhodnutia o zaradení upriamuje pozornosť na uznesenie NS SR sp. zn. 3Sžf/47/2010 zo dňa 08.02.2011 a skutkovú súvislosť vidí v tom, že dotknutý subjekt sa nedovoľával nápravy v príslušnom štádiu procesu verejného obstarávania, ale až neskôr. Z citovaného rozhodnutia dáva do pozornosti právny názor, ktorý cituje: „K princípu transparentnosti súťažných podmienok senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konštatuje, že vylúčený záujemca neuplatnil revízny postup smerujúci proti podmienkam uvedeným v súťažných podkladoch, najmä nepodal žiadosť o nápravu proti podmienkam uvedeným v súťažných podkladoch, podľa § 136 ods. 1 písm. b/ zákona o verejnom obstarávaní, v ktorej mohol a mal uplatňovať námietky vzťahujúce sa ku konkrétnym podmienkam obstarávania, teda i k podmienkam stanoveným pre výpočet ceny za celý predmet zákazky. Poukazujúc na uvedené pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného musel konajúci súd vychádzať zo skutkového stavu, ktorý bol daný

v čase vydania rozhodnutia žalovaného, teda aj z premisy, že podmienky obstarávania boli stanovené zákonne.

Keďže v tomto prípade nevyužil vylúčený záujemca alebo iný záujemca postup, ktorý mu umožňuje ustanovenie § 136 ods. 1 písm. b/ zákona o verejnom obstarávaní, teda nepodal žiadosť o nápravu proti podmienkam uvedeným v súťažných podkladoch ani v iných dokumentoch poskytnutých obstarávateľom, súd v rámci tohto konania, ktoré smeruje proti rozhodnutiu kontrolovaného o vylúčení záujemcu z verejného obstarávania a druhostupňovému rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnutie kontrolovaného potvrdené, nemohol súd preskúmať samotné podmienky verejného obstarávania uvedené v oznámení o vyhlásení, keďže zákon stanovuje krátku lehotu - 7 dní odo dňa prevzatia súťažných podkladov alebo iných dokumentov poskytnutých v lehote na predkladanie ponúk na to, aby potencionalni zájemcovia, resp. iné osoby, ktoré sa domnievajú, že ich práva alebo právom chránené záujmy boli alebo mohli byť dotknuté postupom kontrolovaného, mohli žiadať o preverenie zákonnosti stanovených podmienok uvedených v súťažných podkladoch. Keďže zákon o verejnom obstarávaní stanovuje osobitné konanie vzťahujúce sa k samotným podmienkam obstarávania, súd konštatuje, že rozhodnutia vydané v uvedenom konaní, sú spôsobilým a samostatným predmetom posúdenia zákonnosti rozhodnutia v správnom súdnictve, ktoré však v tomto prípade využité neboli.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje aj na klasické rímskoprávne pravidlo „vigilantibus iura scripta sunt“ (zákony sú písané pre tých, ktorí sa starajú o svoje práva), podľa ktorého sa ochrana poskytuje len tým subjektívnym právam, ktorých držitelia o ne dbajú a aktívne ich vykonávajú a v prípade porušenia vymáhajú. Táto zásada zdôrazňuje aj vlastné pričinenie o ochranu svojich práv vyžadujúc, aby aj účastník sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu a predpokladá, že účastník musí využiť prostriedky, ktoré mu poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenie, aby nedošlo k porušeniu jeho práv“.

Ak aplikácia rôznych výkladov zákonných ustanovení nemôže byť na ťarchu jedného účastníka sporového konania (ako to súd vyslovil voči žalobcovi), v súlade so zásadou procesnej rovnosti účastníkov konania by nemala byť na ťarchu ani jeho oponentovi bez ohľadu na to, že je ním štátny orgán. S ideou právneho štátu nie je nezlučiteľné, ba je žiaduce, aby rovnaké právo na dovolávanie sa spravodlivosti patrilo aj štátu samotnému, obzvlášť v prípadoch týkajúcich sa ochrany verejného záujmu.

Žalovaný považuje za protirečivé a príliš utilitaristické zhrnutie prvostupňového súdu, že cit.: „...súd odmietol názory žalovaného a pribratého účastníka konania - združenie HANT BADS & ANIK a skúmal tiež prípadnú dôvodnosť žalobných námietok smerujúcich proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 24.11.2011 a to napriek tomu, že žalobca bol nepochybne aktívne legitimovaný na podanie žaloby a preskúmania aj tohto rozhodnutia“ a má za to, že súd povýšil materiálne hľadisko týkajúce sa výšky zloženej kaucie (žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že dôvodom na podanie žaloby bola morálna satisfakcia a vrátenie kaucie) nad ideu a princípy spravodlivosti a právneho štátu. Ak teda súd nepriamo poukazuje na značnú výšku kaucie súvisiacu so zamietnutím námietok, žalovaný podotýka, že táto vyplýva priamo zo zákona a nie je predmetom správnej úvahy žalovaného. Súd by preto mal zohľadňovať platný právny stav a neuzurpovať si istú formu „moderačného práva“.

Na základe uvedeného sa žalovaný pridrižiava svojich predošlých vyjadrení a to, že v súvislosti s dispozičnou zásadou a márnym uplynutím lehoty na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia sa v inom súdnom konaní nemožno dovolávať preskúmania iného právoplatného rozhodnutia vo veci samej. V súvislosti s preskúmaním vysporiadania sa žalovaným s otázkou predloženia viacerých ponukových cien zo strany úspešného uchádzača žalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok je v tejto časti nedostatočne odôvodnený, zmätočný a nevykonateľný, rozporný s ustanovením § 250i ods. 3 O.s.p. a odporujúci zásade hospodárnosti konania. Prvostupňový súd na jednej strane prisvedčil názoru žalovaného, že za daných skutkových okolností by sa mala brať v úvahu najnižšia ponuková cena uchádzača v tom smere, že nedošlo k narušeniu princípov nediskriminácie a hospodárnosti, no na druhej

strane žalovanému vytkol, že sa nevysporiadal s možným porušením princípu transparentnosti.

?

Žalovaný k tomu v prvom rade poukazuje na ust. § 250j ods. 7 O.s.p., v zmysle ktorého je správny orgán viazaný názorom súdu. Preto by jasné, jednoznačné a zrozumiteľné odôvodnenie s jednoznačným právnym názorom malo byť základným obsahovým atribútom rozsudku správneho súdu. Prvostupňový súd totiž po už zmieňovanom privolení argumentačnej línie žalovaného upriamuje pozornosť na nutnosť eurokonformného výkladu ustanovení zákona o verejnom obstarávaní súladnom so základnými princípmi verejného obstarávania, ba i celého únieového práva, pričom ďalej vyzdvihuje predovšetkým zásadu transparentnosti. Žalovaný tieto všeobecné tvrdenia nerozporuje, dokonca s nimi plne súhlasí, avšak absentuje mu akýkoľvek vlastný právny názor súdu, ktorý by mu slúžil ako vodítko na ďalšie procesnoprávne smerovanie. Posúdenie možného porušenia princípu transparentnosti je v tomto prípade zbytočné. Úlohou žalovaného pri výkone dohľadu nie je skúmať pohnútky, resp. stupeň zavinenia uchádzača, ale posúdiť objektívny stav a nájsť v procese verejného obstarávania primerané zákonne konformné a hospodárne riešenie na odstránenie zistených nedostatkov. Takým je podľa žalovaného práve názor komisie v konaní o námietkach, ktorý následky možného špekulatívneho a netransparentného konania z hľadiska riešenej skutkovej a aj budúcej aplikačnej praxe odstraňuje spôsobom, kedy žiadny zo subjektov nie je diskriminovaný. Pokiaľ sa teda možno stotožniť s tým, že nedošlo k porušeniu princípu nediskriminácie (t.j. žiadny z uchádzačov nebol poškodený, resp. zvýhodnený na úkor druhého), z logickej kauzality ani nemohlo dôjsť k netransparentnému konaniu majúcejmu vplyv na výsledok verejnej súťaže (poradie uchádzačov). Názor prvostupňového súdu preto možno považovať za vychádzajúci z nesprávneho posúdenia skutkových okolností a následnej zlej právnej interpretácie § 9 ods. 4 ZVO.

?

Žalovaný zároveň pripomína odvolaciemu súdu, že verejný obstarávateľ nemal žiadnu zákonnú možnosť úspešného uchádzača z verejnej súťaže vylúčiť. Úspešný uchádzač totiž vysvetlením odpovedal na žiadosť verejného obstarávateľa v zmysle jeho dopytu podľa § 42 ods. 2 ZVO v zákonom stanovenej lehote a v súlade s jeho požiadavkou, hoci verejný obstarávateľ sa s odôvodnením nestotožnil. Zároveň však boli splnené aj požiadavky na predmet zákazky, ako aj to, že sa nejednalo o mimoriadne nízku ponuku. V takom prípade platná normatívna úprava verejnému obstarávateľovi neumožňovala konať iným spôsobom ako bolo učené. V prípade, že sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí, nevysporiadal s možným porušením zásady transparentnosti (odhliadnuc od toho, že to podľa žalovaného ani nebolo potrebné), za žiadnych okolností to neznamená vadu majúcu za následok nezákonnosť rozhodnutia a teda podklad na jeho zrušenie.

Účastník 1/ sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Účastník 2/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Vo vyjadrení uviedol, že prvostupňový súd v rozsudku poukazuje na netransparentné konanie jedine v súvislosti s uvedením troch rôznych cien v jeho ponuke predloženej v danom verejnom obstarávaní (dal do pozornosti žalovanému zväžiť, či nedošlo k porušeniu princípu transparentnosti), aj na tú skutočnosť, že sám žalovaný potvrdil, že „v danom prípade mohlo ísť o špekulatívne a teda netransparentné konanie úspešného uchádzača“, s ktorou sa žalovaný ďalej nezaoberal. V tejto súvislosti účastník 2/ zdôraznil, že rozhodnutie bolo zrušené podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a nie podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. S prihliadnutím na uvedené žalovaný nemal dôvod zaoberať sa postupom účastníka 2/ vo verejnom obstarávaní a tento postup hodnotiť z hľadiska dodržania všeobecných zásad vyžadujúcich sa pre proces verejného obstarávania (vrátane princípu transparentnosti). Žalovaný bol povinný vyhodnotiť iba postup účastníka 1/ a to v tomto prípade aj riadne vykonal.

Pri analýze dodržania princípu transparentnosti v predmetnom verejnom obstarávaní je súdom v rozsudku namietané iba konanie účastníka 2/ a nikde sa nenamietajú konkrétne konanie účastníka 1/, ktoré by mohlo vykazovať znaky netransparentnosti. Súd nevedome opomenul, že povinnosť dodržiavať princíp transparentnosti v zmysle ZVO je povinnosťou na strane verejného obstarávateľa (tu: účastníka 1/) a ak jeho konanie nevykazuje žiadne takéto nedostatky, tak samotné verejné obstarávanie princíp

transparentnosti naplnilo. Uchádzač takúto zákonnú povinnosť nemá a tak len v dôsledku jeho konania nemôže automaticky dôjsť k porušeniu princípu transparentnosti v celom verejnom obstarávaní. Preskúvané verejné obstarávanie sa ukončilo uzavretím zmluvy medzi účastníkom 1/ a účastníkom 2/ za najnižšiu cenu zo všetkých, ktoré sa v procese verejného obstarávania vôbec objavili (aj s prihliadnutím na tri rôzne ceny uvedené v ponuke účastníka 2), preto bez akýchkoľvek pochybností možno konštatovať, že úspora verejných prostriedkov (hospodárnosť nakladania s nimi) bola v tomto prípade maximálna možná. Aj z tohto hľadiska bol podľa názoru účastníka 2/ princíp transparentnosti vo verejnom obstarávaní dodržaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk a www.nsud.sk, najmenej 5 dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd sa v konaní o odvolaní oboznámil s obsahom pripojeného súdneho a administratívneho spisu a vychádzal zo skutkového stavu tak, ako bol uvedený a zistený žalovaným a ako ho podrobne popísal aj krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovat'.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia Úradu pre verejné obstarávanie č.: 60-6000/2012-ON/19 zo dňa 03.05.2012 v znení opravy chyby zo dňa 04.05.2012, ktorým žalovaný vo veci námietok uchádzača Doprastav, a.s., Bratislava proti vyhodnoteniu ponúk vo verejnej súťaži na predmet zákazky „Cesta I/68 Prešov, odb. Škultétyho - ZVL“ vyhlásenej verejným obstarávateľom Slovenská správa ciest Bratislava (kontrolovaný) vo Vestníku verejného obstarávania č. 85/2011 dňa 03.05.2011 pod značkou 03231 - MSP námietky navrhovateľa podľa § 139 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z. v zn.n.p. zamietol.

Cieľom zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní je dosiahnuť efektívnosť vynakladania verejných zdrojov spojenú s posilnením súťažného princípu a aktívna otvorenosť procesov verejného obstarávania. Podľa § 138 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z.z. uchádzač, záujemca, účastník alebo osoba, ktorá sa domnieva, že jej práva alebo právom chránené záujmy boli alebo mohli byť dotknuté postupom kontrolovaného alebo orgán štátnej správy podľa § 137 ods. 2 písm. b) môže pred uzavretím zmluvy alebo rámcovej dohody podať námietky

e) proti vylúčeniu uchádzača, záujemcu alebo účastníka,

f) proti vyhodnoteniu ponúk.

Podľa § 139 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z. ak úrad v konaní o námietkach nezistí porušenie tohto zákona, na ktoré poukazuje navrhovateľ v podaných námietkach a ktoré by mohlo zásadným spôsobom ovplyvniť výsledok verejného obstarávania, námietky zamietne.

Citované ustanovenie predpokladá, že podanie námietok bolo buď neopodstatnené alebo porušenie zákona o verejnom obstarávaní nebolo takej intenzity, aby bolo spôsobilé zásadným spôsobom ovplyvniť výsledok verejného obstarávania.

Úlohou súdu bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, posúdenie správnosti aplikácie príslušných ustanovení zákona č. 25/2006 Z.z. žalovaným, ako aj krajským súdom ako súdom prvého stupňa a vyjadriť sa aj k otázke, či k vylúčeniu uchádzača - účastníka 2/ z predmetného verejného obstarávania na uskutočnenie stavebných prác a následne vrátenia - zaradenia ho do verejnej súťaže došlo zákonne vzhľadom na to, že žalobca námietky uplatnil až v neskoršej fáze procesu verejného obstarávania, v námietkach proti vyhodnoteniu ponúk a či je žalobca vzhľadom na v odôvodnení rozsudku spomínanú judikaturu najvyššieho súdu (6Sžf/36/2010 a 6Sžo/227/2010, resp. 5Sžf/13/2012) aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

V odvolacom konaní najvyšší súd k otázke, či žalobca splnil zákonom stanovené podmienky na podanie žaloby, t.j. či je možné v konaní o námietkach proti vyhodnoteniu ponúk preskúmať námietky žalobcu ak ich uplatnil až v neskoršej fáze verejného obstarávania dáva do pozornosti právny názor uvedený v rozhodnutí NS SR sp. zn. 5Sžf/13/2012, podľa ktorého, cit.:

„Ak rozhodnutie správneho orgánu nebolo vydané vo formalizovanom procese podľa správneho poriadku alebo iného zákona, potom sa obmedzujúca podmienka § 250 ods. 2 OSP (t.j. účasť v správnom konaní) nepoužije a žalobcovi postačí všeobecná žalobná legitimácia vyplývajúca z ustanovenia § 247 ods. 1 OSP a to, že bol rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátený na svojich právach.

V súlade s týmto záverom je potrebné posúdiť, či žalobca splnil podmienku § 247 ods. 1 OSP, t.j., teda či bol ukrátený na svojich právach.

Žalobca vstúpil do konania o námietkach až po rozhodnutí žalobcu keď podľa § 140 ods. 4 v spojení s § 139 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní žiadal, aby súd preskúmal rozhodnutie žalobcu o zrušení vylúčenia uchádzača o znovuzaradení do procesu verejného obstarávania.

Správne teda žalobca namieta, že žalovaný napriek tomu, že vylúčil uchádzača Skanska SK, a.s., v dôsledku nedostatočného vysvetlenia ponuky a neobvykle nízkej ceny na základe ním podaných námietok, toto rozhodnutie zrušil a nariadil ho znovuzaraďiť do procesu verejného obstarávania, pričom toto rozhodnutie nedostatočne zdôvodnil, nesprávne v ňom interpretoval zákon o verejnom obstarávaní a riadne sa nevyssporiadal s otázkou neobvykle nízkej ceny.

V danom prípade podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné preskúmať argumenty, ktoré vzhľadom na vyššie uvedené opodstatňujú vecnú legitimáciu žalobcu na podanie žaloby, nakoľko nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia o opätovnom zaradení uchádzača do procesu verejného obstarávania, z ktorého bol vylúčený z dôvodu nevysvetlenia nezvyčajne nízkej ceny, má za následok ukrátenie práv ostatných uchádzačov verejného obstarávania“.

V prvom rade je potrebné uviesť, že krajský súd otázku aktívnej legitimácie žalobcu na podanie žaloby proti vylúčeniu uchádzača a zvovu zaradenia ho do procesu verejného obstarávania riešil na podklade rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Sžf/13/2012, ktoré považuje za prelomové (dovtedajšiu aplikačnú prax za nesprávnu), a v ktorom najvyšší súd uskutočňoval výklad týkajúci sa obmedzenia aktívnej legitimácie ostatných uchádzačov na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia len na účastníkov správneho konania. Následne po preskúmaní rozhodnutia žalovaného vydaného v konaní o námietkach proti vyhodnoteniu ponúk a námietok uplatnených v žalobe (ktoré najvyšší súd zhrnul do bodov 1/ až 5/) krajský súd všetky námietky žalobcu vyhodnotil ako nedôvodné, s výnimkou uvedenej pod bodom 2/, zmeny ponuky úspešného uchádzača, ktorá podľa názoru krajského súdu v konečnom dôsledku znamenala porušenie princípu transparentnosti a nesprávne právne posúdenie veci a bola dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Je potrebné poznamenať, že v rámci tohto súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia súd mohol preskúmať len to, či bolo zákonne vydané rozhodnutie žalovaného č.: 60-6000/2012-ON/19 zo dňa 03.05.2012 v znení opravy chyby zo dňa 04.05.2012, ktorým boli námietky žalobcu proti vyhodnoteniu ponúk zamietnuté.

Vyššie citovaný zákon č. 25/2006 Z.z. v § 1 ods. 1 upravuje zadávanie zákaziek na dodanie tovaru, zákaziek na uskutočnenie stavebných prác, zákaziek na poskytnutie služieb, súťaž návrhov a správu vo verejnom obstarávaní.

Pri zadávaní zákaziek sa musí uplatňovať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princíp transparentnosti a princíp hospodárnosti a efektívnosti (§ 9 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z.).

Podľa čl. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31.03.2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby, verejní obstarávatelia zaobchádzajú s hospodárskymi subjektmi rovnako a nediskriminačne a konajú transparentne.

Princípy verejného obstarávania sú navzájom poprepájané a je ťažké oddeliť ich od seba. Princíp

transparentnosti obsahuje celú škálu povinností, ktoré ukladá samotná Zmluva o fungovaní Európskej únie a z nej vyplývajúca judikatúra ESD.

Aj keď v judikatúre Súdneho dvora EÚ nebol exaktne vymedzený princíp transparentnosti, vo svojej podstate zahŕňa predvídateľnosť jednotlivých procesných postupov verejného obstarávateľa, resp. obstarávateľa v procese verejného obstarávania a vyjadruje požiadavku, aby tento proces prebiehal v plnom súlade s jednotlivými ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní. Predvídateľnosť tohto procesu a postupu verejného obstarávateľa, resp. obstarávateľa korešponduje aj s ústavným princípom právnej istoty a vytvára tak priestor pre efektívnu konkurenciu medzi uchádzačmi, ktorá by mala viesť k účelnému vynakladaniu verejných zdrojov a tým aj k udržaniu hospodárnosti a efektívnosti samotného procesu verejného obstarávania.

Pokiaľ ide o záver krajského súdu vo vzťahu k porušeniu zásady transparentnosti (konanie úspešného uchádzača, ktorý v ponuke uviedol tri ponukové ceny), vychádzajúc z predloženého súdneho a administratívneho spisu žalovaného si najvyšší súd nemôže osvojiť argumentáciu žalobcu a nepovažuje za správny ani názor krajského súdu, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil keď sa prípadným špekulatívnym a teda netransparentným konaním v predmetnom verejnom obstarávaní nezaoberal a do pozornosti žalovanému dáva zvaženie, či nedošlo k porušeniu princípu transparentnosti.

V danej fáze verejného obstarávania z hľadiska posudzovania dodržania zásad verejného obstarávania a predovšetkým súdom vytýkaného porušenia princípu transparentnosti najvyšší súd nezistil, žeby bol postup žalovaného v rozpore s princípmi verejného obstarávania uvedenými v zákone. Pri výkone dohľadu je úlohou žalovaného objektívne posúdiť zistený skutkový stav a na podklade názoru komisie v konaní o námietkach nájsť na odstránenie prípadných nedostatkov také riešenie, aby nedošlo k zvýhodneniu, resp. poškodeniu niektorého z uchádzačov. Ak sú jednotlivé princípy navzájom poprepájané a ťažko od seba oddeliteľné, potom možno konštatovať, že ak nedošlo k porušeniu princípu nediskriminácie, t.j. zvýhodneniu niektorého z uchádzačov na úkor druhého, nedošlo ani k netransparentnému konaniu, ktoré by mohlo mať vplyv na výsledok verejnej súťaže a v danom prípade už vôbec nie k porušeniu princípu hospodárnosti a efektívnosti.

Vzhľadom na uvedené požiadavka na opätovné posúdenie porušenia princípu transparentnosti žalovaným neobstojí.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného dospel k záveru, že správne orgány pri rozhodovaní postupovali v súlade s ustanoveniami zákona č. 25/2006 Z.z., vysporiadali sa so všetkými námietkami žalobcu a preto nie je dôvod na jeho zrušenie podľa § 250j ods. 2 O.s.p. Najvyšší súd SR s poukazom na vyššie uvedené závery posúdil námietky žalovaného v odvolaní proti rozsudku krajského súdu ako dôvodné a vychádzajúc z uvedených skutočností podľa § 220 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave a žalobu žalobcu zamietol, keďže žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi trovy konania na náhradu nepriznal, keďže v konaní nebol úspešný. Žalovanému a účastníkovi konania 1/, 2/ náhrada trov konania neprináleží.

Najvyšší súd rozhodol v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.